

Poštovani roditelji!

S obzirom na vaše sve češće upite telefonom i elektroničkom poštom u vezi s prijevozom učenika školskim kombijem, želim vam i ovim putem objasniti trenutačnu situaciju vezano uz tu problematiku.

Prije svega, još jednom ću ponoviti ono što sam prije godinu i pol pojasnio u svom pismu upućenom običnom poštom većini vas. Školski kombi nabavljen je prije dvanaestak godina s glavnom namjerom da se njime u školu prevoze učenici koji stanuju uz državnu cestu D-29 i županijske ceste u užem zlatarskom području bez nogostupa, a koji nemaju zakonsko pravo (Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi) na besplatan organizirani prijevoz. Riječ je bila, dakle, isključivo o dobroj volji škole da svojim učenicima osigura siguran put do škole i iz nje. Potom je donesen Državni pedagoški standard, kojim se regulira pitanje prijevoza učenika upravo na takvim udaljenostima koje su manje od onih definiranih Zakonom (3 km, odnosno 5 km). Međutim, rekonstrukcijom državne ceste D-29 kroz Zlatar napravljeni su obostrani nogostupi od mosta u Kaštelu, na ulazu u Zlatar, pa praktički sve do Mača. Samim time učenici koji stanuju na tom potezu izgubili su, zapravo, pravo na prijevoz, no mi smo ih, na molbu roditelja, i dalje nastavili prevoziti u školu. Ove godine morat ćemo to promijeniti jer nam, osim propisa, to ne dopuštaju kapacitet kombija i vrijeme potrebno za optimalan dovoz u školu, posebice u trenutačnim uvjetima izmjene smjena. Činjenica je da još postoje četiri „kritične točke“, odnosno dionice bez nogostupa, a to su Kaštel, Škrlečev breg, dio Varaždinske i dio Martinečke, odnosno Gradec. Upravo će učenici s tih područja imati prioritet u prijevozu do škole.

Želim također naglasiti da škola nema (i ne može imati) registriranu djelatnost prijevoza učenika, a upravo smo ponekad dojmali da imamo prijevozničku tvrtku ili taksi-službu. Prošle godine školskim smo kombijem prevozili 40 učenika! Istodobno, školskim se autobusom, dakako s više prijevoznih jedinica, prevozilo 83 djece. Možete li si predložiti taj ogroman nesrazmjer?

Osim toga, naš domar u opisu poslova svog radnog mjesta nema prijevoz učenika. A na to dnevno potroši gotovo tri radna sata! Da bi učenici ujutro na vrijeme stigli u školu, mora krenuti već u 7:05, napraviti nekoliko krugova, ukrcati djecu na osam „stajališta“, a da se ne bi vraćao s kraja Martinečke ulice, odlazi čak u Zlatar Bistricu, pa preko Brestovca, i ukrcava djecu u Kaštelu. Ponekad, ako ih je više, mora još jednom u Kaštel. U sadašnjim uvjetima, s obzirom na to da se predmetna nastava izmjenjuje i u poslijepodnevnoj smjeni, radio bi praktički cijeli dan, što je nemoguće. Što je s njegovom odgovornošću u slučaju, nedajbože, kakvog incidenta? Prošle godine imali smo nenajavljen nadzor Inspekcije sigurnosti cestovnog prometa i samo smo splotom sretnih okolnosti izbjegli visoku novčanu kaznu.

Moram ovom prilikom, sasvim otvoreno, izraziti i naše čuđenje zbog toga što neki roditelji inzistiraju na prijevozu učenika kombijem, a stanuju 600-700 metara od škole i usto imaju i nogostup. Stoga ćemo sada svakako korigirati popis putnika i omogućiti prijevoz, kada nam to okolnosti dopuste, prije svega onima koji, s obzirom na mjesto stanovanja i uvjete na cesti, doista imaju stvarnu potrebu za tim.

Kombi dosad nije vozio iz dva razloga. Prvi je taj što smo se držali recentnih Uputa Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo i Preporuka Ministarstva znanosti i obrazovanja za rad u uvjetima epidemije bolesti COVID-19, a drugi je razlog je tehničke prirode – prošli tjedan utvrđen je kvar na pomičnim vratima koji, dakako, utječe na sigurnost učenika u vožnji. Kvar je koncem tjedna otklonjen u autoservisu.

Poštovani roditelji, u potpunosti razumijem vašu potrebu da svojoj djeci osigurate siguran put do škole, posebice vi koji stanujete u navedenim područjima bez nogostupa i rasvjete. Ništa manja nije ni moja zabrinutost u tom pogledu.

U svakom slučaju, proteklih dana razgovarao sam s osnivačem i dogovoreno je da se krene s prijevozom učenika kombijem uz strogo pridržavanje propisanih mjera – nošenje zaštitne maske na licu tijekom vožnje i dezinfekciju ruku kod ulaska u vozilo.

Napominjem još jednom da su meni kao ravnatelju interesi učenika naše zlatarske škole u prvom planu. Da nije tako, ne bih prošle godine i sam dvaput sjeo za volan kombija i dovezao djecu u školu kada naš domar nije bio u mogućnosti to učiniti.

Zahvaljujem vam na strpljenju i molim za razumijevanje!

Marijan Posarić, prof.

Ravnatelj OŠ Ante Kovačića, Zlatar

Zlatar, 13. 9. 2020.